Ч. 179. Неділя 10 (23) серпня 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмініcтрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Криза на Угорщині. — Ситуация на Балкані. — З Білграду. — Події на далекім Всходї.)

Є. Вел. Цісар принимав оногди в Будапешті ґр. Кіна Гедерварі'го на окремій авдиєнциї, котра тревала цілу годину, а вчера приймав президента палати панів Чакі'го, президента палати послів ґр. Каролія і ґр. Юл. Андраші а авдиєнциї тревали аж до пів до четвертої години.

Криза доси ще не залагоджена, а подїям, які тепер відбувають ся в Будапешті, приписують велику вагу. Один член лїберальної партиї угорскої так сказав о ситуациї: Лагодять ся великі рішення. В столици з'їхали ся полїтики майже всїх партий і вижидають тут подій найблизших днів. Здає ся, що справа, як би завести назад згоду в лїберальній партиї з давним блеском, все ще не полагоджена. Противно видає ся, мовби ріжницї і противности поодинокими партийними ґрупами ще рідше виступали. З многих сторін проявляє ся змаганє, щоби зі взгляду на трудність справи войскових концесий бажаня обструкциї перенести з поля войскового на поле економічне. Так як вже бар. Банфі вписав на своїм прапорі відрубну область митову, так здаєсь хотять тепер і члени старо-лїберальної ґрупи підпирати стремленя до відрубної митової области.

Ситуация на Балкані єсть нинї так запутана і неясна, як рідко коли так була. Російска ескадра станула на турецких водах і се надає цїлій ситуациї найбільшої ваги і характеристики. Про сю справу доносять тепер з Константинополя під датою 20 с. м.: „Вчера відбувала ся в Ілдіз-кіоску надзвичайна рада мінїстрів, котра займала ся справою російскої демонстрациї. По нарадї дано російскому амбасадорови Зиновієви в Константинополи і турецкому амбасадорови в Петербурзї відповідні заявленя". А до „Frankf. Ztg." доносять знов: В міродайних кругах в Константинополи уважають положенє за так критичне, як ще не було від часу російско-турецкої війни. Погляди в тім розходять ся, чи демонстрация російскої фльоти єсть умовленою акциєю обох держав інтересованих на Балкані (Австро Угорщини і Росиї). Конзулї суть того кріпкого переконаня, що без інтервенциї держав европейских Македонія не дасть ся тепер успокоїти. Італія і Франция постановили вислати по два кораблї военні, котрі мають плавати на водах недалеко Мітілєни, щоби на случай потреби бути під рукою. З великим напруженєм вижидають тут близших вістий о становищи Анґлії, котра в послїдних часах проявляла великий брак заінтересованя. В добре поінформованих анґлійских кругах говорять, що анґлійска ескадра Середземного моря появить ся в Дарданелях. Російска ескадра побуде довший час на турецких водах. З Малої Азиї і Сириї вислано на Балкан 52 баталїонів піхоти.

З Македониї суть тепер до занотованя слїдуючі вісти: Внутрішна македоньска орґанїзация вислала до конзулів в Монастири манїфест, в котрім заявляє, що внаслїдок многих зьвірств, яких допускають ся турецкі войска і башибожуки, она не може вже здержати болгарского населеня і длятого не хоче брати на себе ніякої одвічальности за події, які би вийшли внаслїдок тих відносин.

З турецкої сторони донесено кілька разів, що турецкі войска здобули Крушево, котре заняли були ворохобники. Показує ся тепер, що то не зовсїм була правда. Турецкі войска взяли були лиш часть міста і ограбили єго а другі части міста і їх охрестність знаходила ся в руках ватаг комітетових або т. зв. комітачів і аж дня 17 с. м. заняв ціле місто бриґадир Бахтяр-паша, даючи ворохобникам можність втечи, щоби без потреби не робити проливу крови.

В Білградї зачинають також вже більше і пильнїйше інтересувати ся македоньскою справою. Дня 20 с. м. відбула ся під прово-

---

7)

БОСНА і ГЕРЦЕҐОВИНА

(Після Прайндльсберґер.-Мр., др. Вальтера, Реннера, Делї і др. зладив К. Вербин).

(Дальше).

Кілька кільометрів поза Добоєм, там, де річка Узора впадає до Босни, лежить стация Узора. Тут колись, в тім місци, де нинї міст на Узорі, через котрий переходить гостинець з Брода до Сараєва, недалеко на захід від того місця розходить ся дорога, що веде до окружного міста Тешань, стояли лиш дві самотні хати. Нині тут зовсїм инакше. Узора стала ся важним осередком промисловим. Тут основано велику фабрику цукру і тут та в При'яворі єсть головний склад дерева тріестиньскої фірми Морпурґо і Паренте. Ся фірма зробила в 1881 р. з краєвим правительством контракт на богато літ в цїли вихісновуваня величезних дубових лїсів, що тягнуть ся на заходї межи ріками Босною а Врбасом. Тут роблять клепки, котрі висилають по найбільшій части до Франциї. Давнїйше доставляли тих клепок славоньскі лїси; тепер лїси там вже значно вирубано і їх заступають тепер босаньскі лїси. В зимі 1896 вислала згадана фірма 8 мілїонів штук клепок до Франциї а одна загребска фірма в 1895 р. вислала їх 4 мілїони штук.

Велике значінє для босаньскої господарки має фабрика цукру сполучена з рафінериєю. В 1894 р. було вже 11 повітів, що займали ся управою цукрових бураків і дали звиш 300.000 метричних сотнарів бураків. Давнїйші тутешні господарі не мали й поняти о тім, що значить управа цукрових бураків; найбільше значінє мала у них кукурудза і сливки, а тепер взяли ся селяни до управи бураків так, що забезпечують вже собі на них певні доходи. З фабрикою цукру єсть сполучений також і випас рогатої худоби, котру висилають на торги до Австро-Угорщини. Управа бураків межи Добоєм а Зеницею притягнула також яких 400 до 500 родин поселенців, по найбільшій части Чехів, котрі не могли видержати в Росиї і перенесли ся до Босни.

Поза Узорою переходить зелїзниця через Босну зелїзним мостом в прекрасну лїсисту і гористу околицю коло Босни. Якраз зробив ся день, коли ми доїхали до стациї Трбук, що стоїть серед вузкої прогалини межи горами. Звідси видко по лївім боцї Трбачко-Брдо високе на 604 метрів, котрого стінки спадають аж до Босни так, що дорогу треба було виковати в скалах. Тут побачили поле борби, яка відбула ся коло Босни дня 4 серпня 1878.

Поза стациєю Трбук стає поїзд в Маґляю, місто, що відограла звістну вже ролю в найновійшій історії Босни. Живописно положене місто лежить по правім боцї Босни сподом підгіря Озрена. Вже здалека видко на стрімкій високій скалї добре удержану кріпость з величезними баштами. Відтак над самою рікою показує ся величавий мінарет мошеї, одної із найкрасших в краю, около котрої стоять драньтиві турецкі доми. Аж дальше понад рікою стоять двірки властителів більшої посілости. Але Маґляй в порівнаню з давним дуже змінив ся. Лївий беріг Босни став зовсїм европейский; тут стоїть великий бараковий табор войсковий, від котрого іде великий міст через ріку. Коло моста стоїть обеліск, памятник виставлений тим гузарам, що тут погибли дня 5 серпня 1878.

А дальше іде зелїзниця помежи зеленим хребтом гір Шіколя-Брдо а каменистим руслом Босни на полудне. Єсть то живописна прогалина, обведена горбами Блезна і Пазаріть, високими понад 600 метрів. Поза стациєю Завидович на лїво в'їздже ся в дико романтичну долину Крівая. Опісля доїзджаємо до Жепча, що грало важну ролю в давнїйшій і новійшій історії Босни. Єсть то на причуд миленька кітлина, в котрій лежить мале місточко, а на двірци продають знамениті овочі.

В Жепчу єсть мало що видїти, але за то можна тут побачити важний здобуток теперішности: красну школу народну. Де давнїйше стояла стара розвалена твердиня, там піднимає ся тепер красний, ясний будинок з високими комнатами і широкими вікнами, щоби боже сонїчко могло добре сьвітити до кляс „Народної основної школи". Тут сидять разом мирно і в згоді діти магометаньского, православного і католицкого віроісповіданя; школи ті мають покласти основу до того помиреня та побратаня, якого босаньскому народови з давен давна недостає. Від найдавнїйших християньских часів робила борба релїґійна роздори в сїм народі, а коли в безнастанній борбі на-

дом короля Петра военна рада, а відтак засіданє ради міністрів, а предметом наради були справи македоньскі.

З урядового сербского жерела доносять, що іменованя кн. Арсенія, брата короля, найвисшим командантом сербскої армії не наступило не длятого, що тому спротивив ся корпус офіцирский, але длятого, що таку посаду мусить ухвалити скупштина, а она ще не ухвалила і такої посади нема. Позаяк становище членів королівского дому ще не упорядковане в дорозі конституцийній, то й урядові круги не могли займати ся, яке становище має кн. Арсен заняти в армії.

З Порт Артура наспіла до Петербурга вість, що в поодиноких сторонах Хіни вибухла ворохобня, котра готова розширити ся на цілу Хіну. Köln. Ztg. одержала знов з Петербурга вість, що положенє у всхідній Азиї знову заострило ся. В Манджуриї зачинають Хінці виступати визиваючо против Росиян, а в Японії росте що раз більше шовіністичний настрій. При тім англійскі ґазети бунтують з цілої сили. Росия уставила тепер на далекім всході всего 250.000 войска.

Новинки.

Львів дня 22-го серпня 1903.

— **З нагоди заповідженого приїзду Є. В. Цїсаря до Львова** відбула ся оногди нарада міскої ради львівскої. Рада вибрала комітет для принятя Цїсаря (членів президиї і 16 радних). Сей комітет вибрав з помежи себе дві комисиї: одну для украшения улиць, котрими Цїсар буде переїздити дня 13 вересня, а другу для утвореня горожаньскої сторожі. Перша комісия буде ділати спільно з урядом будівничим і дістане до розпорядимости 6.600 кор. на справленє 130 щогол з хоругвами в ріжних красках. Горожаньска сторожа буде потребувати бодай 3.000 членів. — Цїсар, по приїзді о 8 год. 50 м. рано на дворець львівский, поїде звідтам на службу Божу до лат. катедри: зелїзничим дойздом, площею Солярнї, улицею Шептицких, площею св. Юра, улицями Міцкевича, Маршалківскою, Третього мая, Ягайлоньскою, Кароля-Людвика, площею Мариї і улицею Театральною, а з катедри до Намістничої палати через площі Мариї, Галицку й Бернардиньску і улицею Чарнецкого. О 12 год. (в полудне) виїде назад на дворець. Між депутациями в Намістничій палаті прийме Цїсар раду міста Львова в цїлости.

— **Право публичности** одержали від п. Міністра просьвіти отсї школи в Галичинї почавши від року шкільного 1902/3: Руска пятиклясова школа жіноча у Львові удержувана товариством педаґоґічним, чотирокласова народна школа жіноча в Лімній удержувана конґреґациєю родини Мариї; триклясова жіноча школа виділова в Коломиї удержувана конвентом Уршулянок; і чотирокласові школи народні з фондациї бар. Гірша в Богородчанах, Домброві і Мельци.

— **В память 60-тих роковин смерти Маркіяна Шашкевича** устроюють бережаньскі Русини вечерницї, котрі відбудуть ся дня 3 вересня с. р. Програму, в яку входить між иншими вистава аматорска „Настоящих", оголосить ся пізнійше. Дохід призначений на річ селяньскої бурси, яку основує тут філїя тов. педаґоґічного з початком сього шкільного року. Для збільшеня сего доходу, уряджує комітет вечерковий фантову льотерию і отсим звертає ся комітет до загалу Русинів з проханєм спомочи матеріяльно его заходи і присилати на згадану цїль датки грошеві і фанти льотерийні. Датки грошеві і фанти треба пересилати на руки професора п. Н. Вачиньского в Бережанах.

— **Біоґрафія Льва XIII.** Гр. Содеріні має зладити житепись пок. папи Льва XIII. на основі материялів, яких доставив єму сам папа. З Льондону доносять, що житепись вийде в зимі і то у всїх сьвітових мовах.

— **До іспиту зрілости** в учительскій семинариї в Чернівцях зголосило ся с. р. 49 кандидатів публичних і 19 екстернїстів. З перших апробовано 36, з других 7. З рускою мовою викладовою апробовані: Антонюк Дмитро, Бережан Іван, Брага Денис, Франтек Орест, Левицкий Орест, Влащук, Буцура Олександер, Цівтор, Пигуляк Володимир, Попович Остап, Вітан Денис, Цента і Зибачиньский.

— **Руский театр** тов. „Руска Бесїда" під дирекциєю Михайла Губчака заповідає в Збаражи отсї вистави: недїля, 23 с. м. „Ой не ходи Грицю та на вечерницї", драма зі сьпівами дра Олександрова; второк 25 с. м. „Ямарі", оперета Целєра; четвер 27 с. м. „Відьма", фантастична оперета Яновскої; пятниця 28 с. м. „Перехитрили", комедия зі сьпівами Кропивницкого; субота 29 с. м. „Пташник з Тироля", оперета Целєра; недїля 30 с. м. „Невольник", драма зі сьпівами Кропивницкого.

— **Виділ філії „Просьвіти" в Городенцї** отвирає з початком сего року шкільного селяньску бурсу в Городенцї для дїтий з доохрестних сїл. Дїти буде ся принимати за доплатою 4 кор. місячно і доставою харчу в натураліях після умови. Виділ просить Впрен. Отців городеньского повіта як також Вп. учителїв, щоби зволили селян в своїх селах про се повідомити і ласкаво дати знати, кілько питомцїв можна з кождого села сподїватись. — *О. Олесницкий*, парох в Торговици яко голова філії. *І. Гошоватюк.*

— **Виділ тов. „Руска захоронка у Львові"** має честь запросити усїх П. Т. Родимцїв, котрим добро інституциї лежить на серци, на загальні збори, що відбудуть ся дня 3-го вересня с. р. о год. 4 з пол. в школї вид. ім. Шевченка, площа Стрілецка ч. 6 з отсим порядком дневним Звіт уступаючого виділу, вибір нового виділу і голови, внески членів.

— **Буря з градом** навістила дня 16 с. м. околицю Дори над Прутом. По некольній спеці — як звідтам доносять — зірвала ся буря з дощем і градом та наробила величезної шкоди в садах і на полях. Богато овочевих дерев буря вирвала з корінєм.

— **Вінчанє міністра з учителькою.** В Парижи відбуло ся оногди перед полуднем вінчанє міністра маринарки Пелетана з учителькою панною Денні. Сьвідком при вінчаню був президент міністрів, Комб.

вертаня межи православними а католиками маса народу звернула ся до Патаренів або Боґомілів (котрі ще найлїпше можна би назвати босаньскими протестантами, бо їх богослуженє не любує ся в ніяких церемониях), тодї розпочали ся хрестоносні походи під проводом угорских королїв. Бани, жупани і королї ставали то по стороні католиків то боґомілїв і сини одного народу поборювали одні других, аж остаточно прийшли Турки і запанували в Боснї. Довголїтний опір, який ставили деякі укріплені місця, єсть доказом, що Туркам ледви чи було би удало ся запанувати в краю, як би цїлий нарід в згоді був против них виступив.

Але боґоміли раді з того, що уйдуть безнастанного гоненя перейшли на магометаньску віру а шляхта за їх примірюм або таки і без него перейшла й собі і так магометаньска віра розширила ся в Боснї і Герцеґовині далеко скорше і основнїйше, як в кождім иншім краю на Балканї. Не тут місце писати історию Боґумілїв, але треба про них згадати, бо всюди в краю можна стрітити нагробники боґумілїв, великі як саркофаґи камені, иноді навіть величезних розмірів зі всїлякими різьбами або й без них.

Із Жепча аж до Зеніци переходить зелїзниця на переміну і дуже скоро з дико-романтичних в милі околиці; показує ся то нїби кусень зеленої Стириї, то знов часть тирольских Альп. Зараз за самим Жепчем переходить зелїзниця знову на правий беріг Босни. Гори піднимають ся щораз висше; Ручаньска Коса і Орловик підходять зовсїм близенько до ріки; зелїзниця і дорога виковані таки в скалах. Коло стациї Ган Беґово, коли будовано зелїзницю, відкопано старі гроби, в котрих знайдено монети з часів Тортка I. (1353—1391). Великим каблуком обходить зелїзниця гору Туляк, вкриту густими лїсами і доходить до Неміли в пречудній гірскій околици. По кількох кільометрах дороги високими, стрімко до ріки спадаючими горами показує ся нараз якась місцевість, понад котрою видніє ся кріпость. То недоброї слави Врандук, котрий, Господь знає, кілько разів здобували Мадяри, Босанцї і Турки. Ще в 1503 р. ішла сюди границя межи Угорщиною а Туреччиною. Кн. Евген здобув ту кріпость в 1697 р. обійшовши еї перед тим своєю кіннотою по другім боці ріки. В 1878 р. не ставив Врандук ніякого опору, хоч повстанцї постановили були єго боронити. Єсть то страшно занедбана і опустїла місцевість серед прекрасної околиці; розвалені доми мов би тут поприлїплювані до скали.

А гори по обох боках підносять ся що раз висше і висше. Вепар з лївого боку а Ласяч з правого боку стїсняють зовсїм Босну, котра у вузкім і каменистім руслї пінить ся і шумить, аж нараз отвирає ся широка і миленька долина, обведена зеленими горбами: Зеніца. Тут гостили ми пів дня в 1878 р. Але теперішна Зеніца то вже не тота давна. Розширяла ся на всї боки, великі бовдури показують, що тут промислове місто. Будинок, що найбільше впадає в очи в Зеніци, чи радше вже поза нею, то велике центральне заведенє карне, побудоване після поступової системи і в прекрасній околиці, та обведене красним парком. Арештанти займають ся тут промисловими і рільничими роботами. До заведеня належить великий ґрунт, котрий обрабляють, а крім того обсаджують тут зубіча гір молодим лїсом. В штучно пороблених ямах садять деревця і тут їх плекають та підливають. Засаджено вже 2000 слив і оріхів. Роботою займають ся самі арештанти, по котрих веселій мінї видко, що їм тут добре.

В Зеніци єсть фабрика паперу, котра в значній части покриває потреби краю, але приймає і виконує замовленя і з инших сторін. Тут єсть також і копальня вугля, котра має велику будучність. В 1895 р. працювало тут 250 робітників і видобуло 520.000 метричних сотнарів вугля. Поклади тягнуть ся дуже далеко, а вугиль показує ся навіть в руслї Босни. Правительство завело тут також велику фабрику валкованя бляхи. Але що Зеніци надае так милого вигляду, то множество городів, що окружають білі, модні доми і темні деревляні хати місцевої будови. Стрункі мінарети вистають зпомежи густих купок дерев. У всїх сторонах міста суть господи з хорошими городами, та не брак добрих готелїв. В Зеніци зроблено дуже богато; місто стане незадовго великим осередком промисловим; бодай вже не одно робить ся, а богато єсть ще в плянї.

Покидаючи Зеніцу, переходить зелїзниця часть долини довгої на 6 кільометрів, котру окружають від півночи і північного всходу горби Лісача, від заходу висока на 1008 метрів гора Ричиця, а на полудне Кітун, Зерачевич і Свечай. Їдучи попри карне заведенє, вступає поїзд у вузоньку прогалину Рукавіца і доходить до стациї Яніца хорошої місцевости, що має якої пів тисячки душ і добру гостинницю. Дальшу часть дороги заповняють дивовижні форми піскового каменя по спадах гір по правім боці, але їзда тревае лиш короткий час аж до стациї Ляшва, звідки іде шлях до Травника, Боґойно і Яйця. Поза мостом в Ляшві переїзджає ся одиноким, на 45 метрів довгім тунелю на зелїзници над Босною та доїзджає ся до стаций Ґора і Какань-Добой, а наконець минає ся пристанок Чатіці.

З Чатіці іде зелїзниця по через що раз краснїйшу горбату околицю вкриту лїсами аж до Високо, просторого містечка, що має около 3900 жителїв. Ся місцевість зі своїми 13 мошеями, лежить на лївім боці ріки Босни, а дворець зелїзниці по правім. Бан Стефан Твртко надав тут 1 вересня 1355 р. жителям Дубровника привилей свободної торговлї; 15 червня 1402 потвердив тут король Стефан Остоя привилей Задару і Шебеника, а в два роки пізнїйше відбули ся у Високім збори босаньских вельмож, на котрих Стефана Остою скинено з престола, а вибрано королем Твртка II. Розвалини королївскої палати і старого монастиря Францїсканів стоять на „градї" (городї), на котрий треба іти доброї півтора години і наму-

— **З причини пошести шкарлятини**, котра — як ми вже доносили — сильно розвинула ся у Львові, зарядила ц. к. краєва рада шкільна відложене вписів до 4 ох низших кляс всїх львівских середних шкіл до дня 14 вересня с. р.

— **Будова парохідних каналів.** Будова парохідного каналу між Краковом і границею Шлезка має розпочати ся на весну 1904 р. і буде вести ся до року 1912. Кошти будови обчислені на 30 міліонів корон. Для покритя тої суми будуть видані 4% державні облїґациї на 31,578.000 корон (приймаючи 5% страти на курсї), а на край припадає $12^1/_2$ проц. то есть 3,947.369 корон.

— **Огнї.** В Келихові, снятиньского повіта, згоріло оногди господарство Івана Стрипка. Шкода виносить 1.200 К. Причина пожару незвістна. — В Волощи, самбірского пов. знищив огонь дня 9 с. м. шість селяньских загород. Причиною огню було неосторожне поведене з сірниками 9-лїтного сина Антона Тершака. Справу передано прокураториї. — В Городищу коло Тернополя згорів фільварок, власність лат. львівского архиепископства. Причина пожару незнана. — В Бориславі погорів збірник кипячки, при закопі гал. Каси щадничої ч. 15.

— **Згуби.** Панї Северина Шальова, властителька більшої посїлости, згубила оногди у Львові малий, золотий годинник висаджуваний брилянтами, вартости 1600 К. — Селянин з Оброшина Петро Климчук згубив на площи Краківскій квоту 80 К. і квіт заставничий на коралї вартости 40 К.

— **Отроєнє грибами.** З Бібрки доносять: В Глїбовичах великих спожила Магд. Інґльот разом з родиною кілька родів шкідних грибів, внаслїдок чого померли Магдалина і Іван Інґльоти а прочі члени родини тяжко занедужали.

— **Дефравдация.** В „Кредитовім товаристві для рукодїльників і промисловцїв“ в Кракові викрито дефравдацию на кругло 53.000 К. Полїция зарядила в тій справі слїдство і увязнила начальника бюра Максим. Мілера і одного з урядників та его брата. Дефравдация полягала на манїпуляциї з вкладковими книжочками.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Gazeta Lwowska оголошує розписане оферт на доставу 1) сукна і материй вовняних, полотна і бавовняних материй, додатків до унїформів, призначених на зладжене унїформів для підурядників і для служби в округах ц. к. Дирекций зелїзниць державних у Львові, Кракові і Станиславові. 2) Конфекциї унїформової і виробів кушнїрских на р. 1904 і 1905. Дотичні оферти зладжені на приписаних бляндкетах належить вносити найдальше до 30 вересня с. р. до години 12 в полудне до ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові. Близші услівя тої достави подані в Gazet-ї Lwowsk-ій, а можна їх переглянути також в ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові, відділ II для справ адмінїстрацийних.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 22 серпня. Pol. Corr. доносить, що вість, мов би то російский консуль в Константинополи предложив портї ультіматум в справі македоньскій, есть безосновна, бо російске правительство анї не зробило того кроку, анї не думає зробити.

Будапешт 22 вересня. Вість, мовби то члени опозициї мали бути приняті на авдиенциї у Цїсаря, есть неправдива.

Будапешт 22 серпня. Цїсар має приняти на авдиенциї міністра скарбу Люкача і бувшого президента міністрів Векерля, та Сапаріго і пос. Емериха Годоші.

Льондон 22 серпня. Бюро Райтера заперечує вість, подану ґазетою Daily Chronicle ров би часть анґлійскої фльоти Середземного, моря мала заплисти до Солуня.

чити ся немало, щоби на него вийти. Високо есть тепер переважно магометаньским місточком і займає ся головно виправою шкір.

З Висока іде дорога до Кіселяка і до монастиря Францїсканів в місточку Фойніци. Перша з тих місцевостий лежить при почтовім гостинци з Броду до Сараєва. Тут було здавен давна жерело цїлющої води і за турецких часів приїздили сюди богаті сербскі і жидівскі родини лїчити ся тою водою. Вода випливала із землї, хто хотів, то пив, дому курацийного не було ніякого, такси курацийної ніхто не платив, води не купував. Богачі мали тут свої доми і приїзджали сюди на лїто, а другі мешкали в двох великих ганах (турецких коршмах зі заїздом) або під наметами. Оден з тих ганів міг навіть назвати ся европейским і підчас нашого походу на Сараєво в 1878 р. заімпонував нам добрим харчем і напитками, та своєю німецкою написию на вивісцї побіч турецкої і босаньскої: „То есть готель цукорника Алї Аґа. Тут можна дістати помешкане, добрий харч і ячмін.“ Чи під тим словом „ячмін“ треба було розуміти дійстно ячмінь може для коний, чи то мало означати той напиток, що роблять з ячменю, того вже не знаю. Тепер продають і розвозять виселецку воду тисячами фляшок яко столовий напиток.

З Кіселяка іде дорога до місточка Фойніци, де половина жителів магометаньска, половина католицка. Але они всї завдяки впливови Францїсканів, котрі тут мають великий монастир, жиють в згоді з собою. В архіві сего монастиря переховують ся дуже цїкаві документи, між ними книга гербів босаньскої шляхти з 1340 р. і слїдуюча грамота султана Мигамеда. Коли по упадку босаньскої самостійности Турки зловили послїдного їх короля Стефана Томашевича, дерли з него паси, а відтак відрубали голову, удало ся ігуменови монастиря виробити собі ласку у султана, котрий виставив монастиреви отсю грамоту:

„Я, що я султан Мухамед Хан, подає отсе всїм взагалї і кождому окремо до відомости, як обявила ся моя ласка і прихильність для босаньских монахів, посїдателів отсего цїсарского фермана. Я приказав, що ніхто не сьміє їх непокоїти, або робити їм перешкоду, або мішати ся до справ їх церкви. Приказую, що они мають остати ся в спокою в моїй державі і що ті, котрі вийшли, або повтїкали, можуть бути свобідні і безпечні і коли вернуть, можуть без обави пробувати в моїй державі і мешкати в своїх монастирях. Анї моя цїсарска особа, анї мої міністри, або хто небудь з моїх людий і народів не сьміє їх непокоїти, робити їм прикрости, знущати ся над ними, анї їх особам, анї їх посїлостям, анї їх церкві. Коли схотять коли небуть спроваджувати які особи з заграниці, то нехай їм се вільно буде. Іза того помилував я їх отсим великодержавним ферманом і складаю торжественну присягу, клену ся великим Богом, сотворителем неба і землї, сімома книгами, великим пророком, 124.000 сьвятих, та присягаю на мою шаблю, котру ношу, що ніхто не сьміє дїлати против того, що тут сказано, доки отсї монахи будуть послушні моїм приказам і моїй службі.“

Поза стациею Подлуговий, звідки іде бічна зелїзниця до копалень зелїза у Вареши, видимо з поїзду перший раз високі на 1630 метрів гори Требевіц поза Сараєвом. Минаємо ще кілька хороших сіл, між ними на право Релевац, де есть духовна семінария, а перед нашими очами розтягає ся довге кілька годин ходу „Сараєвско пол'е“. Самої столицї Босни звідси ще не видко. Она положена на рівнинї і окружена з трох боків горами, зі своїми 100 мінаретами над містом і кріпостию в глубинї представляє ся найкрасше з почтового гостинця, котрим іде ся до неї з купелевого міста Ілїдже.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ. часу.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потугор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ *) Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в недїлї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{18}/_9$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольного лиш від $^1/_5$ до $^{30}/_9$
	3·15	„ Янова від $^1/_6$ до $^{30}/_9$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_5$ до $^{15}/_9$
	3·40	„ *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{18}/_9$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від $^1/_5$ до $^{30}/_9$
	6·30	„ Янова від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в будні дни
	6·40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·10	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в недїлї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	7·20	„ Перемишля від $^1/_5$ до $^{18}/_9$, Хирова
	9·55	„ Янова від $^{17}/_5$ до $^{18}/_9$ в недїлї і сьвята
	10·42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10·55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$
	7·35	„ *) Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^1/_5$ до $^{30}/_9$
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в недїлї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в недїлї і сьвята
	10·—	„ *) Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в недїлї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в недїлї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_5$ до $^{15}/_9$ в будні днї
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^1/_5$ до $^{30}/_9$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ *) Любіня вел. $^{15}/_5$—$^{15}/_9$ в недїлї і сьвята

*) Важний з днем отворення шляху Львів-Самбір.

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі иншї, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).